

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: A2022/3864

Datum uitspraak: 19 juli 2022

Het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te Amsterdam heeft de volgende beslissing gegeven inzake de klacht van:

A,

wonende te B,

klaagster,

tegen:

C,

maag-, darm- en leverarts (MDL-arts),

werkzaam te B,

verweerder,

gemachtigde: D.

1. Het verloop van de procedure

1.1 Het verloop van de procedure blijkt uit:

- het klaagschrift, ontvangen op 28 januari 2022;
- het verweerschrift met bijlagen;
- de e-mail van klaagster van 31 mei 2022.

1.2 De partijen hebben afgezien van de mogelijkheid om in het vooronderzoek mondeling

te worden gehoord.

1.3 De mondelinge behandeling door het college heeft plaatsgevonden ter openbare terechtzitting van 7 juni 2022. Beide partijen zijn verschenen en hebben hun standpunten mondeling toegelicht. Klaagster werd vergezeld van E en verweerder werd bijgestaan door zijn gemachtigde. Klaagster heeft een pleitnota voorgelezen en overgelegd.

2. Waar gaat de zaak over en wat is de beslissing?

Klaagster is heel ontevreden over een door verweerder bij haar uitgevoerde gastroscopie. Een gastroscopie is een kijkonderzoek van de binnenkant van de slokdarm, maag en/of het eerste deel van de dunne darm. Volgens klaagster heeft verweerder de ingreep tegen de afspraak in zonder roesje, tegen haar wil en ruw uitgevoerd. Het college komt tot de conclusie dat de klacht niet gegrond is. Het college licht dat hierna toe.

3. De feiten

3.1 Klaagster, geboren in 1960, heeft op 26 april 2021, 19 juli 2021, 6 september 2021 en 24 januari 2022 een gastroscopie ondergaan in F (hierna: het ziekenhuis). De gastroscopie op 24 januari 2022 is verricht door verweerder, die als MDL-arts in het ziekenhuis werkzaam is. Voorafgaand aan de gastroscopie was tijdens een afspraak op de polikliniek met een andere MDL-arts afgesproken dat klaagster vóór het onderzoek een roesje zou krijgen.

3.2 In een brief van verweerder aan de huisarts van klaagster van 25 januari 2022 is over de onderzoeksbevindingen tijdens dit onderzoek - voor zover van belang - vermeld: "(...) Bovengenoemde patiënt is op 24-01-2022 op onze afdeling verschenen voor een oesophago-gastro-duodenoscopie. (...) Indicatie en vraagstelling: afwijking slokdarm dysplasie. (...) TOP: Doorlopen, veel stress, verder zonder bijzonderheden. Premedicatie: 5mg midazolam en 50microgram fentanyl. (...)".

3.3 Ook op 25 januari 2022 heeft klaagster verweerder gebeld en met hem besproken dat zij erg ontevreden was over de manier waarop het onderzoek is uitgevoerd.

4. De klacht

Klaagster verwijt verweerder, zakelijk weergegeven, dat hij de gastroscopie heeft verricht zonder roesje/verdooving en zonder aanwezigheid van verpleegkundigen. Verweerder heeft klaagster gedwongen mee te werken aan het onderzoek, terwijl zij kenbaar maakte dat niet te willen. Verweerder heeft hiermee volgens klaagster ernstig inbreuk gemaakt op haar geestelijke en lichamelijke integriteit. Hij heeft het onderzoek ook ruw uitgevoerd. Klaagster eist een redelijke schadevergoeding en oplegging van een boete.

5. Het standpunt van verweerder

Verweerder heeft de klachten en de daaraan ten grondslag gelegde stellingen bestreden. Voor zover nodig wordt daarop hieronder ingegaan.

6. De beoordeling

6.1 Het is het college duidelijk dat klaagster heel nare herinneringen heeft aan het onderzoek en dat zij daardoor veel boosheid en frustratie jegens verweerder voelt.

6.2 De vraag is of verweerder het onderzoek heeft uitgevoerd als een redelijk bekwame en redelijk handelende MDL-arts. Dat is een zakelijke beoordeling. Daarbij houdt het college rekening met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig geachte handelen en de voor MDL-artsen geldende beroepsnormen. Het college heeft geen wettelijke bevoegdheid tot het toekennen van schadevergoeding.

6.3 De verklaringen van partijen over het verloop van de gastroscopie op 24 januari 2022 staan lijnrecht tegenover elkaar. Klaagster stelt dat verweerder het onderzoek zonder verdooving heeft uitgevoerd, terwijl zij duidelijk aangaf dat niet te willen en – zo vermeldt het klaagschrift – heeft tegengestribbeld. Er was volgens haar ook geen verpleegkundig personeel tijdens het onderzoek aanwezig. Verweerder heeft dit gemotiveerd weersproken. Hij betreurt het zeer dat het roesje niet het door klaagster gewenste effect heeft gehad en hij vindt het heel erg dat klaagster het onderzoek zo heeft ervaren als zij in haar klacht heeft omschreven. Hij heeft haar daarvoor zijn excuses aangeboden. Hij stelt dat hij klaagster echter wel degelijk sedatie heeft toegediend voorafgaand aan het onderzoek. Dat betrof dezelfde hoeveelheid medicatie als tijdens de eerdere gastroscopieën. Ook is het onderzoek volgens verweerder in het bijzijn van twee verpleegkundigen uitgevoerd en zonder bijzonderheden verlopen. Er is geen sprake van geweest dat klaagster te kennen heeft gegeven dat zij het onderzoek niet wilde en zou hebben tegengestribbeld; hij heeft er ook geen enkel belang bij om het onderzoek tegen de wil van klaagster voort te zetten. Verweerder heeft ter ondersteuning van zijn lezing van de gang van zaken twee verklaringen overgelegd van twee in het ziekenhuis werkzame verpleegkundigen van respectievelijk 30 en 31 maart 2022. Hierin is onder meer vermeld dat zij beiden bij de gastroscopie van klaagster op 24 januari 2022 aanwezig zijn geweest, dat door verweerder intraveneus sedatie is toegediend (5 mg midazolam en 0,05 mg fentanyl) en dat het onderzoek bij klaagster zonder problemen is verlopen.

Ter zitting heeft verweerder uitgelegd dat het soms kan gebeuren dat een patiënt een

andere beleving van de werkelijkheid heeft als onbedoeld gevolg van de toegediende medicatie (midazolam). Waandenkbeelden en hallucinaties zijn bekende bijwerkingen van die medicatie. Volgens verweerder kan dat de verklaring zijn voor de nare beleving van klaagster van het onderzoek.

6.4 Het college overweegt dat het de verklaring van verweerder dat hij klaagster een roesje heeft gegeven voldoende aannemelijk vindt. Zijn eigen verklaring daarover wordt bevestigd in zijn brief aan de huisarts van 25 januari 2022 en in de beide verklaringen van de verpleegkundigen. Ook de verklaring van klaagster die zij bij het klaagschrift heeft gevoegd vermeldt dat verweerder het roesje zelf gaf (al had dit volgens klaagster niet het gewenste effect, in die zin dat zij niet 'onder zeil' ging). Verder blijkt uit het dossier dat de vitale functies – ademhaling, circulatie – van klaagster tijdens het onderzoek gelijk zijn gebleven. Ook dat is een aanwijzing dat het onwaarschijnlijk is dat het onderzoek zonder sedatie heeft plaatsgevonden.

6.5 Klaagster heeft aangevoerd dat zij niet sliep voordat verweerder met het onderzoek begon. Voor zover dat het geval was, betekent dit niet dat verweerder haar geen sedatie heeft gegeven. Zoals ook uit de door verweerder overgelegde patiëntfolder 'Onderzoek met een roesje op de afdeling endoscopie' van het ziekenhuis blijkt, is sedatie (een roesje) niet hetzelfde als narcose en verschilt het effect ervan per persoon. Hoe slaperig een patiënt na toediening van de medicatie wordt is niet te voorspellen. Het is ook mogelijk dat een patiënt niet slaapt, maar alleen rustiger wordt en minder pijn of irritatie voelt. Dat klaagster tijdens de eerdere onderzoeken wel sliep na het toedienen van (dezelfde hoeveelheid) sedatie, maakt dat niet anders.

6.6 Het college kan verder bevestigen dat als bijwerkingen van midazolam – naast andere bijwerkingen – abnormale dromen, hallucinaties en wanen kunnen optreden, vooral bij kinderen en ouderen (zie Farmacotherapeutisch Kompas www.farmacotherapeutischkompas.nl). Mede gelet op de verklaringen van de beide verpleegkundigen vindt het college het aannemelijk dat deze bijwerkingen zich ook op 24 januari 2022 bij klaagster hebben voorgedaan. Zo is het onmogelijk dat verweerder de gastroscopie heeft verricht zonder de aanwezigheid van verpleegkundigen, die noodzakelijk is om het onderzoek te kunnen uitvoeren en om bipten te kunnen afnemen. De verklaring van klaagster dat zij duidelijk te kennen heeft gegeven dat zij het onderzoek niet wilde, wordt verder niet bevestigd in de beschikbare stukken. Het valt ook niet in te zien waarom verweerder het onderzoek zou hebben doorgezet als klaagster zich daartegen zou hebben verzet. Ook voor de klacht dat verweerder bij het onderzoek ruw te werk is gegaan ziet het college geen aanwijzingen. Dat neemt niet weg dat het college ervan overtuigd is dat de door klaagster beschreven waarnemingen voor haar reëel zijn en dat zij met weerzin terugkijkt op het onderzoek.

6.7 Er is, gelet op het voorgaande, geen aanleiding voor het oordeel dat verweerder de lichamelijke en geestelijke integriteit van klaagster verdergaand heeft geschonden dan het in het algemeen voor patiënten onprettige onderzoek naar zijn aard meebrengt. Het college kan niet vaststellen dat verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld. Dat betekent dat er ook geen grond is voor het opleggen van een boete of andere maatregel aan verweerder.

6.8 De conclusie luidt dat de klacht ongegrond is.

7. De beslissing

Het college verklaart de klacht ongegrond.

Deze beslissing is gegeven door N.B. Verkleij, voorzitter, P.M. de Keuning, lid-jurist, H.C. Baak, J.I. van der Spoel en T.F. Veneman, leden-beroepsgenoten, bijgestaan door T.C. Brand, secretaris, en uitgesproken in het openbaar op 19 juli 2022.